вѣт гребени и разни други издѣлия; свеч или бѣл, чиоулец, черпуга. Обръщало се на абанос, в. в'абанозо-по сетнал като абанозъ, да нещо в. стврднал се; за човѣк, в. изсъхнал, почернял. — Абанозов-а-о.

Абанос, точно що абанозъ. Любимитѣ от абанос дърво, Л. Д. 1874 г. 241.

Абаносов-а-о-ий (чѣт), точно що абанозен. Синджирлиджитѣ е закачени съсребърни куки за дръжкатаси, които е от абаносово дърво

Абдал (чѣт) прилаг. неизм. Глѣмав, улав; шакиан; фиѣдомасален, затлѣс; серсем, будала, шакиян — ним. А бе той бил много абдал. От такъв абдил какво ще разумѣеш дерт. 2) дервишин, турски калугер, който се отрекъл и живе без за свѣтъ и свѣдрвим въ работи — от Абд-алла, абдула, раб божий

Абдалдик (чѣт) Глѣмавщина, улавщина. И такъв абдалдик бива ли?

Абдес(а)лик (чѣт) връхна ~~горна~~ дълга дреха от сукно или друг шакалъв по-тънък плат, която обличатъ турцитѣ кога то ще вземат абдес, за да идатъ в' джамията да се кланятъ. Агата навлече абдеслиятъ, ще вземе абдеслиятъ да се клания. 2) Кафтан, друбе не подплатено, или плат шакалъв, повече от сукно за дълга връхна дреха девам в' дер от момѣкъ на момѣч бащи. Ти дъсри или ще ударишъ пак и дръгъ абдеслик, т.е. ще ремнѣш и друга дъщеря и ще вземеш пак дар за абдеслик. Често абдеслик, казвѣ нѣкому кога му се роди момиче на роба.

Абдеслия (чѣт) нова ризачка с' която се прави абдес, или която се дърги нарочно за това. Хвати